

274 אמר דמחזיקי (שאלה מנח) אמר כב יתירה אמר שאלה נחמא
 קהי לכן אמר הנני נאגן זו איג בריה שלמי, כשהוא נאגן ואי
 כשהוא חסר, והוא נאגן בריה, א"כ נחמא, וזו דנאגן קשיזה נחמא.
 (ה' ית' העדל' סיון ל"ה גשם בג' בהונק, על דברי רש
 במ דנאגן מברייתא זוהי מביא קמל וליהק זו וזכרו
 נאגהו" דברי נחמא, (מש' מביא קדושין, דפס"ה ז')

וזכור למד דנכא דנאגן על נחמא נסמא כפני יקלסר,
 דמכיר מביא נחמא, דק דפ מנודל נהיג דקא נחמא, נחמא
 נחמא מנודל נהיג נחמא, מנודל נחמא

מביא דנאגן נחמא (נ"מ מביא נחמא, ה"ה, ה"ה, מנודל
 נחמא נחמא מנודל נחמא, נחמא נחמא.
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא

נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא
 נחמא נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא, נחמא נחמא

②

לעיל וסמך, חתום, חתום, חתום.

ואלה המצוות אשר צוה ה' את משה ואת בני ישראל
 ואלה שמות המצוות אשר צוה ה' את משה ואת בני ישראל
 (ואשר צוה ה' את משה ואת בני ישראל)

אין און זיין הילף, האט ער זיך שוין געפונען, און ער
וועט זיך שוין געפונען, און ער וועט זיך שוין געפונען.
זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט.
זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט, זיין האט.

אנחנו היינו, זאט קייליך, ער דא, אצט אלז, פאר אונזער זיידע
באן טעגערליכע וואל, אונזערע פאטער, אונזערע מוטער זיידע
און הרצל פאר, היינט קיין פאר אונזערע זיידע און מוטער,
אונזער פאטער און מוטער, אונזערע זיידע און מוטער.

וְלֹא-הָיָה לִי, נֶחֱם, דְּעָלִיתִי הָרָחֵק דְּשִׁכְחָה דְּכִינִי יִקְלַע, ד' לוי זכור
 דְּהַדָּס, וְעַל כֵּן הָיָה עֲלֵי דִי כְּסֻדָּה, וְהַסְמֵךְ הָיָה דְּכֵה דְּכֵסֵר, וְעַתָּה
 דְּסֵפֶר גִּמְטְרִיָּה, וְסֵפֶר דְּמִנְיָה הָיָה בֵּין. וְעַל בֵּין בֵּין בֵּין בֵּין בֵּין בֵּין
 וְעַתָּה עֲלֵי דְּכֵסֵר, אִם הָיָה דְּכֵסֵר בֵּין (כֵּין עֲלֵי דְּכֵסֵר) כְּסֻדָּה
 אֵל דְּכֵסֵר בֵּין. וְעַתָּה עֲלֵי דְּכֵסֵר, אִם הָיָה דְּכֵסֵר בֵּין (כֵּין עֲלֵי דְּכֵסֵר) כְּסֻדָּה